

"Cwila najbardziej pamięta podczas okupacji."

Jak szybko cwila wojna niesie za sobą śmierć porażkę niebezpieczeństwo
 imperium, całego narodu, a nawet kilkunastu państwom. Tak i ta wojna
 była dla całej Europy niebezpieczeństwem i plagą. Miliony narodu, ludźmi
 młodych zdolnych do pracy, intelektualnych, sił fachowych, którymi mogło
 być wielu państw. Wojna niszczyła. Wrog bez litości mordował, męczył
 wszystkimi kategoriami, o jakich historia nie słyszała. Długo cwila pięć
 zemi przesiedlała kraj bratnią i matką o pomoc. Właśnie u nas w Pionkach
 podczas okupacji nie jeden taki obrat działo się, który na nas wywarł silne
 i niezapomniane wrażenie. Pamiętam jak dziś przed moimi oczyma przesuwają się
 obrazy strasznych katastrof. Najwięcej utknie mi w pamięci obrat egzekucji dziesięciu
 bohaterów powstańców przez wroga. Była to sobota. Dzień targowy. Ze wszystkich
 wędrowali się ludzie na targ. Nagle jak ogromny podły śtono, wleciał do
 wioski idąc i wystrząsał nas. Przeszli właśnie po ludzi, aby byli świadkami ich
 śmierci i ich podłości i zniszczenia. Ustawili wszystkich ludzi pod młynem
 i zaczęli przyglądać się ich wyrytom. Oto nadjeżdża auto stojące. A z niego naganami
 wychodzą dziesięciu młodych pełnych języcia, zbitych z porażkami i zranieniami
 bohaterów byli między nimi. Kilku z Pionek. Do ich rąk wien rzucała i
 wszystkich zgromadzonych ludziach. Długo płynęły po ich twarzach. Śtono długi i
 milczenie domowało się słyszeć. I to co się dzieje dalej. Pada rozkaz najstraszniejszego
 "Byleż zwrót. Kłękni. Kiedy śmiał wszystkich za serca, a wrog daje
 im milczenie. Bohaterowie przyglądają. Daje się widzieć na ich twarzach łzy
 i blask. Oni przemówić nie mogą. Przyglądają sobie ogólnego milczenia. Nagle
 słychać słowa wyrażające zdecydowanie "Jeszcze Polska nie zginęła." W odpowiedzi

na to posypały się salny kłut z karabinów maszynowych. Tamta ziemia
jęknęła „O Boże”. Padają wzruszy. Jezusie brzo kipi z pierni bohaterów dają
się tymi jęki. Cała sztywnieją. Usła sinieją i spokojnie zapadają w sen nie
O bohaterów co się ginęli dla Dżoryny nola głos z tyłu „Dzień nam ziemi
lekką będzie.” Wrogę jezuse nie dotiera i idzie z cembrem dokija kosiącego
nich. Następnie dają rozkaz ~~zaj~~ zająć ich zbroje. Skończyli smę egzeku
kacją się rozjeżdżi w sztywnie lubionem. Tak ginęli nasi bohaterowie wielu
ich poznała rodzina. Matki całują ziemię. Ginęli nie tak jak wrogowie. Nie
byli im demony kosić. Dnie w burzach i przy modlitwach kapłana. Tegno
byli brami ludzimi i tysiąca ludzimi. Cała Dżoryna dnie o nich płacze. I
dnie nie ma kamieńka ziemi któraby nie była przesięgnięta kmią bohaterów.
Magiły ukryte w cieniach drzwi mówią o strasznych mekhanach i
cierpieniach zadawanych przez wroga. Winda gęzga dnie płacze nad
długimi mekhanami. Wiatr nosi ich skrogi i kmita pod szerechy chat i da

Uw. Wajdaszale Maia.

XX. VII.